

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

844. An licitum sit Beneficiatos inter se priùs tractare de permutando beneficio, déque modo, formâ & conditionibus ineundæ permutationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

cum eo permūtari non poterit; quia dicta collatio ei facta fuit nulla, adeoque jus nullum in illo beneficio habuit.

2. Respondeo secundò: Sed neque cum illiterato, hoc est, carente illa scientiâ, quæ ad beneficium illi vi permutationis obventurum requiritur. Chok. *loc. cit.* n. 6. qui tamen id ipsum limitat cum aliis passim; nisi tamen putaretur, brevi acquisiturus illam scientiam. Videnturque hæc procedere, etiam ille, cum quo permūtandum, majoram scientiam respectivam ad tale beneficium habeat, quàm is, qui dimittit illud; adeoque hic non permūter cum minùs digno, vel potius cum magis indigno; eò quòd adhuc tali, utpote destituto debita & requisita ad tale beneficium scientiâ, beneficium illud conferri non possit; cum per hoc adhuc non occurratur gravi damno Ecclesiæ per eum, qui potest & debet ei occurrere, qualis est is, cujus est præstare auctoritatem permūtariq; & conferre beneficia compermutata. Non dicas proinde, minus malum damnūque est, admittere in hoc casu permutationem, & beneficium conferre magis literato, quàm permutationem non admittere, & sic relinquere illud beneficium minùs adhuc literato. Nam etsi detur, hoc esse minus malum, minus tamen malum non est eligendum, ubi & hoc, & illud evitari potest, uti in præsentè casu fieri potest ac debet; Siquidem minùs ille literatus privandus erit beneficio, eique facta collatio irritanda, juxta ea, quæ tradit Less. l. 2. c. 34. n. 129.

Quæstio 843. An permutatio facta cum eo, qui non habet aetatem requisitam ad beneficium, et vi permutationis obventurum, subsistat?

Respondeo negativè: eò quòd collatio facta non habenti aetatem requisitam ad tale beneficium est nulla. Chok. *de permut.* p. 1. c. 28. n. 1. Paris. l. 4. q. 9. n. 25. Unde Trid. *sess.* 23. c. 6. requirens aetatem in collatione, locum etiam habet in resignatione facta in favorem, Chok. *loc. cit.* n. 2. juxta Rotam apud Puteum *decis.* 331. l. 1. atque ita in permutatione ex paritate rationis. Chok. *loc. cit.* Similiter statutum vetans, ne tale beneficium detur non habenti certam aetatem, extenditur quoque ad resignationes permutationis gratiâ. Chok. *ibid.* n. 3. juxta Rotam apud Mohed. *decis.* 7. *de concess. præb.* Vide de his plura supra, ubi, an Minori resignari possit beneficium. In summa itaque cum iis permūtare quis nequit, qui vel beneficia, quæ habent, dimittere seu resignare, vel beneficia compermutanda acquirere nequeunt.

Quæstio 844. An licitum sit Beneficiatos inter se prius tractare de permutando beneficio, deque modo, formâ, & conditionibus inveniendâ permutationis?

Respondeo, id illos posse liberè & licitè. Pih. *ad tit. de rer. permut.* n. 21. citans Suar. l. 4. *de simon.* c. 23. n. 7. Garc. p. 11. c. 4. n. 56. Chok. *de permut.* p. 3. c. 41. quin & concludere, quantum est ex parte ipsorum præstando mutuum consentum, sed in ordine ad consensum Superioris. Chok. *ibid.* citans Filiuc. *gg. moral.* rr. 45. c. 7. n. 17. cum tractare de permutatione dicat solum præparationem ad actum consummatum permu-

tandi, qui solum prohibetur, uti & actus pacificendi de eo absque ordine ad Superiorem; adeoque, dum non paciscuntur absolute, sed in ordine ad consensum Superioris, non apparet ulla species mali Chok. *ibid.* quin & tractatio hæc prævia, est medium necessarium moraliter ad finem permutationis obtinendum; concessâ autem re aliqua, etiam consentu concessa omnia, sine quibus illa commodè obtineri nequit. Pih. *loc. cit.* Unde etiam, non tantum posse compermutantes inter se convenire, sedque obligare sub conditione, si Superior consenserit, sed etiam obligare se, quòd nolint eam revocare, sed stare conventionem mutâ, nisi Superior eam non admittat, seu consensum suum neget. ait Pih. *loc. cit.*

Quæstio 845. An, & cur permutatio fieri nequeat auctoritate propria compermutantium?

Respondeo ad primum: Non posse eam fieri auctoritate propriâ, sed necessariò facienda interveniente auctoritate Superioris. Caltrop. *de benef.* d. 6. p. 3. §. 3. n. 1. Pih. *ad tit. de rer. permut.* n. 19. & 20. Chok. *de permut.* p. 1. c. 2. n. 1. & p. 3. c. 41. n. 1. Garc. p. 11. c. 4. n. 56. citans Less. l. 2. c. 34. n. 196. & c. 35. n. 10. Suar. *de Relig.* rr. 3. l. 4. c. 32. & plures alios, juxta c. *quæstum.* & c. *ut. de rer. permut.* Extenditurque hoc ipsum non tantum ad permutationem ipsorum titularum beneficiorum, quos certum est, non posse propriâ auctoritate permūtari, vel ex eo, quòd nemo possit abdicare se beneficio, seu titulo suo sine scitu & consensu Superioris, etiam simpliciter, juxta dicta à nobis aliâs; sed etiam ad permutationem præbendarum dictis titulis annexarum, quia nequeunt à dictis titulis separari propriâ auctoritate permūtantium; adeoque nemo retento suo titulo, potest præbendam ei annexam cum alterius præbenda permūtare; quia non habet jus percipiendi fructus suæ præbendæ, nisi propter officium, ad quòd tenetur ratione sui tituli. Pih. *loc. cit.* n. 23. Unde jam etiam non extenditur tantum ad permutationem præbendarum diversarum Ecclesiarum, vel quæ intra eandem Ecclesiam diverso jure consentur, seu diversa onera ac munia habent; sed etiâ ad permutationes præbendarum ejusdem Ecclesiæ, ejusdemq; rationis; cum jus vetans sine auctoritate Superioris fieri permutationem beneficiorum sit generale, nullamq; faciat exceptionem, & præbendæ sine titulo, cui annexæ permūtari non possunt. Pih. *loc. cit.* Garc. *loc. cit.* citans Mantic. *de tacit. & ambig. contract.* l. 25. tit. 9. n. 55. Chok. *loc. cit.* c. 18. n. 1. citans Suar. *de relig.* l. 4. c. 32. n. 16. Caltrop. *de simon.* d. 3. p. 15. n. 3. contra Inuoc. & Cardiu. *in cit. c. quæstum.* Idque, etiam si utriusque beneficii, vel præbendæ ejusdem Ecclesiæ, & rationis collatio, & investitura spectet ad eundem. Chok. *loc. cit.* p. 3. c. 41. contra Filiuc. rr. 45. c. 7. n. 23. Quin etiam extenditur ad permutationem honorum, seu prædiorum annexorum titulo beneficii, ut & hæc prohibita sit fieri propriâ auctoritate. Chok. *cit.* n. 41. quamvis idem p. 1. c. 18. n. 3. dicat, se admittere permutationem propriâ auctoritate factâ, dum proprietatis rei spiritali annexa est permūtata, non res ipsa, vel titulus, quòd ex Redoano *tr. de simon.* exemplificat in duobus Episcopis litigantibus super aliqua Ecclesiâ, uno prætendente subjctam suæ jurisdictioni, alio id

hegante